

| VRBÁTKY | DUBANY | ŠTĚTOVICE |

Triangl

www.vrbatky.cz

23
2021

Slovo úvodem

Vážení čtenáři,

takhle vás již 23 let ke konci roku oslovujeme. Před třidvaceti lety jste měli v ruce první číslo Trianglu. Černobílé, psané v textovém editoru a tištěné na školní kopírce. Od té doby uběhla spousta let. Časopis postupně měnil vzhled a formu, přibily či se změnily některé rubriky a graficky a tiskově se začal časopis zpracovávat profesionálně.

Co zůstává, co se od prvního čísla snažíme zachovat, je snaha informovat vás o dění v obci a přinést pohodu do předvánočního shonu. Jsme rádi, že časopis už nedílně patří do naší sváteční doby a vážíme si vaší přízně.

Letošní číslo jsme připravovali jen ve čtyřech lidech. Moc nám schází naše kolegyně a kamarádka Martinka, která nás tak nečekaně opustila. S láskou na ni vzpomínáme.

Do svátků vánočních a do nového roku vám přejeme hlavně zdraví. A pak také dobrou náladu a pohodu při zvládnání každodenních radostí i starostí. Mějme sílu tuto pohodu šířit dál nejen během svátků vánočních, ale i během celého roku.

- redakce -

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

jsem rád, že vás mohu po roce touto cestou oslovit a podělit se s vámi o naše plány a postřehy z našich obcí. Co se nám tedy podařilo?

Z investičních akcí letos proběhla výměna střešní krytiny na střeše školy v Dubanech, která již byla v havarijním stavu. Tato „jednoduchá výměna tašek“ však přišla na téměř 1,5 mil. Kč.

Pár metrů vedle školy pak probíhala rekonstrukce budovy u hřbitova, která bude sloužit jako pietní síň k uctění památky padlých ve válkách a ke vzpomínce na významné občany našich obcí. Součástí budovy pak budou i veřejné záchody, které u hřbitova tak chyběly. Na podzim se rozběhla velká výměna a doplnění hracích prvků na dětských hřištích, jak ve školkách, tak i na veřejných hřištích. Celá akce by měla být dokončena na jaře roku 2022. V rámci pokračujícího ozelenění našich obcí proběhla na podzim výsadba ovocných stromků podél jedné strany stezky vedoucí od cukrovaru do Štětovic.

Při setkání s některými z vás se často setkávám s otázkami: „Starosto, jak to vypadá s rybníkem?“ nebo „Starosto, co cyklostezka do Prostějova?“ „Rybník“ neboli Biocentrum Na Dvorských je již připraveno k realizaci. Kompletní

dokumentace je již hotová, včetně stavebního povolení. Jediné, co nám chybí, je vhodný dotační program, který by nám pomohl financovat tuto akci za 20 mil. Kč. Počátkem roku 2022 by měly být vyhlášeny nové dotační tituly, v nichž budeme žádat o dotaci, a na podzim 2022 by se tak mohlo začít budovat.

S cyklostezkou do Prostějova je to poněkud horší. Projekční práce byly zastaveny kvůli plánu Správy železnic modernizovat železniční trať mezi Prostějovem a Olomoucí. Dokud nebudou hotovy výkresy této modernizace, nejsme schopni pokračovat v projekčních pracích. Pevně věřím, že v průběhu roku 2022 se podaří mít připravené výkresy tak, abychom v roce 2023 žádali o dotaci na stavbu cyklostezky. Předběžné náklady byly odhadnuty na 30 mil. Kč za celou stezku Vrbátky – Vrahovice.

V letošním roce se však rozběhly přípravy a plány na celou řadu dalších akcí a projektů. Mezi ty nejvýznamnější patří nástavba budovy školy ve Vrbátkách, kde vzniknou školní dílny a polytechnická učebna. Výkresy stavební části jsou již hotové a nyní čekáme na vyřízení stavebního povolení.

Vydavatel: Obec Vrbátky / IČO 00288934

Datum vydání: prosinec 2021

Redakce: Tomáš Hrbata, Hana Kulhajová, Jana Tajovská, Jiří Voithl

Korektury: Helena Švancarová

Grafická úprava: Milan Matoušek

Tisk: Profitisk, s. r. o.

Vydavatel nenese odpovědnost za údaje a názory autorů jednotlivých článků. Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy textu.

Triangl, 23. ročník, 2021

Triangl

V roce 2022 bychom rádi realizovali rekonstrukci budovy dvorního traktu obecního úřadu, kde jsou umístěné garáže a dílna pro potřeby naší techniky. Rekonstrukcí budovy dojde k její modernizaci a rozšíření zastřešených parkovacích ploch. V podkrovní části bude vybudováno sociální zázemí pro naše zaměstnance (šatny a sprchy aj.).

Po rekonstrukci budovy ve dvoře OÚ bychom se rádi pustili do opravy budovy hasičské zbrojnice ve Vrbátkách. Kromě opravy střechy a vybudování zázemí pro hasiče budou přemístěna vjezdová vrata do čela budovy, aby hasiči mohli vyjíždět na ulici přímo, bez potřeby složitého manévrování na nádvoří. Díky tomu pak budou hasiči rychleji vyjíždět k zásahům, navíc tak získáme celý prostor nádvoří pro potřeby sběrného dvora, který jsme nemohli využívat právě kvůli potřebě zachovat průjezd pro hasiče.

Dále se připravují projekty, které se svými finančními nároky zařadí mezi velice významné. Patří k nim i výstavba školní jídelny s družinou za budovou školy v Dubanech. Hned vedle se pak připravuje rekonstrukce vnitřních prostor sokolovny, kterou bychom rádi pozměnili do podoby důstojné pro pořádání kulturně společenských akcí. Opravu si zaslouží vnitřní omítky elektroinstalace, kompletní rekonstrukce „pekla“ a doplnění vzduchotechniky.

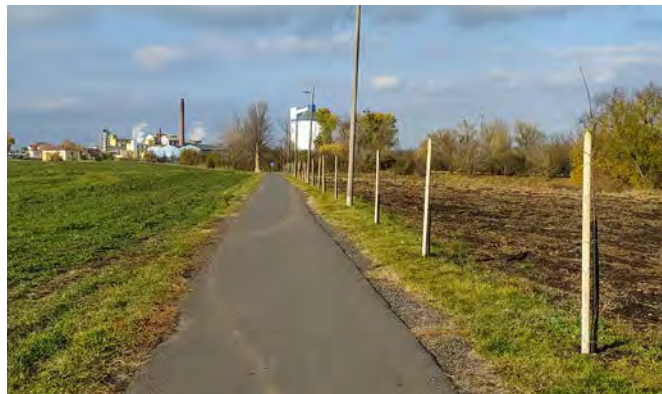
Začali jsme připravovat i projekt na využití budovy číslo popisné 36 ve Štětovicích. Rádi bychom tuto budovu přestavěli na zázemí pro ukládání vybavení potřebného pro pořádání veřejných akcí v parku. Součástí budovy by pak mělo být i veřejné WC a společenská místnost. Zatím existuje pouze několik nákrešů, ale v roce 2022 bych měl rád připravenou kompletní dokumentaci i se stavebním povolením.

Připravuje se i projekt na výměnu sloupů veřejného osvětlení podél stezky od nádraží ke „Grandu“. Projekt je těsně před schválením příslušnými úřady, a tak doufám, že tuto vleklou akci budeme moci dokončit po Novém roce. Po její realizaci dojde k výměně a posunutí stávajících sloupů, čímž se zlepší přístup k zahradám v sousedství stezky.

V příštím roce chystáme i změny v oblasti našeho odpadového hospodářství.

Po vyhodnocení četnosti svozů a míry naplnění jednotlivých popelnic jsme se rozhodli, že sjednotíme termíny svozu všech odpadů do jediného dne. Od 1. 1. 2022 tak v pravidelných 14denních intervalech budou vždy vyváženy všechny druhy odpadů – jak komunální (černá popelnice), tak i plasty a papír. Nebude tedy nutné přemýšlet o tom, jestli „...se tento týden vyváží papír, nebo až příště?“.

Na uživatelsky přívětivou úroveň se dostal i veřejně přístupný portál s evidencí odpadů z jednotlivých domácností. Zájemci si mohou na obecním úřadě vyžádat přístupové heslo do tohoto internetového systému a sami pak kontrolovat množství vyvezeného odpadu, případně i reklamovat neprovedený svoz.

Do sběrného dvora ve Vrbátkách jsme letos zakoupili kontejner pro ukládání a svoz nebezpečných odpadů. Od 1. 1. 2022 tak mohou naši občané nosit do sběrného dvora nebezpečný odpad z domácností, např. vyjeté motorové oleje, plechovky od barev, štětce, zbytky ředidel... Nebude již nutné čekat na mobilní svoz, který 2x do roka sbíral tyto odpady z našich obcí.

Věřím, že i touto službou se posouváme o kus dál k důslednému třídění odpadů a ulehčení naší planetě. Přestože se snažíme našim občanům vycházet maximálně vstříc, mrzí mě, že se najdou tací, kteří neváhají odhazovat svůj odpad mimo určené kontejnery a kazí tak vzhled našich obcí. V Dubanech se tak setkávám s tím, jak se nějakému lenochovi nechce zajet do sběrného dvora a staré vybourané dveře opře o kontejnery na plast. Ve Vrbátkách zase někomu nepříjde divné, že mimo provozní dobu nahází svůj odpad přes plot sběrného dvora s přesvědčením „však on to někdo uklidí“. Přestože je mezi námi pár těchto neandrtálců, věřím, že většina obyvatel ocení dostupnost sběrných kontejnerů a služby poskytované našim sběrným dvorem a nemá potřebu přidávat našim zaměstnancům práci s úklidem nesprávně odhozených odpadů.

A to je tak „v kostce“ vše, o co bych se s vámi rád podělil. Pokud jsem se nezmínil o něčem, co vás zajímá, klidně za mnou přijďte na úřad, rád vaše dotazy zodpovím.

Přeji vám krásné prožití vánočních svátků, které by měly být zaslouženou odměnou za shon provázející adventní období. Ať se vám v tom krásném vánočním čase podaří odpočinout a načerpat síly na to, co nás čeká v novém roce.

S pozdravem Pavel Novotný, starosta obce.

Osobnost obce

Vážení čtenáři,

osobností obce letošního Trianglu je člověk, kterého velká část z vás určitě zná, někteří dokonce docela osobně. Je jím pan doktor Petr Dostál, laskavý člověk a náš zubař. Jak nám při milém rozhovoru připomenul, není místním rodákem, ale ve Vrbátkách žije již dlouhou dobu. Pojďme trochu popořádku.

Rodiče pana doktora pochází z Náměště na Hané. Jak nám pan Dostál zdůraznil, je tedy Hanák a je na to hrdý. Tatínek pana doktora byl za okupace dva roky vězněn a potom jej čekalo tzv. nucené nasazení. Vystudoval na lékaře v Olomouci a zde se také naše letošní osobnost obce narodila. Přes všechny strasti poválečných roků, které Dostálova rodina zakusila, pan doktor vzpomíná na své velmi pěkné dětství. Několikrát se stěhovali. Jeho tatínek, jako lékař „obvodák“, jezdil po pacientech. A malý Petr jezdil často s ním. Tehdy přičichl k medicíně. A tak není divu, že ji začal v Olomouci studovat. Nejdříve o zubařině neuvažoval, ale shodou okolností se k ní dostal a zalíbila se mu. O prázdninách jezdil za babičkou do Vrbátek. Vzpomíná si, jak se třeba jako kluk naučil na „zadní struze“ plavat, nebo jak jezdil s panem Blažákem s koňmi. V roce 1974 se do Vrbátek k babičce natrvalo přistěhoval. Nějakou dobu si zvykal na místní krajinu bez lesů a řek. Ale už zde žije téměř 50 let. Oženil se s paní Olgou, která je původem z Ostravy, a mají spolu dvě děti.

Ze začátku ordinoval v Prostějově, později pak už ve Vrbátkách a v Olšanech. Ve Vrbátkách pracoval částečně jako cukrovarský a částečně obecní zubař. Protože dříve byly pro děti dvakrát ročně povinné preventivní prohlídky, poznal téměř všechny místní děti a ony jeho. Jako zubař ví, že se ho děti často bály. Bylo však jeho poslání jim pomáhat. Dnes nepovažuje za šťastné pro zdraví dětí, že tyto prohlídky byly zrušeny. V současné době, i s ohledem na svůj věk, ordinoje

už jen ve Vrbátkách na půl úvazku. Dlouhou dobu byla jeho ordinace v prostorách cukrovaru. Je rád, že nyní na důchod ordinoje ve velmi slušných podmínkách v obecní budově. Ve svém synovi má následovníka, také lékaře zubaře.

Po revoluci se pan doktor zapojil do veřejného života. Byl po dvě období zvolen do zastupitelstva obce. Doba to byla tehdy převratná a v mnohém jiná než dnes. Vzpomíná třeba na to, jak byl za obec delegován do komise konkurzu pro výběr ředitele místní školy.

Mezi svými blízkými je pan doktor znám také jako velký sportovec. Jako vodák sjel například Vltavu, Lužnici, Kysuci, Moravici a další řeky. Kánoi si koupil snad ve svých 23 letech a ta dodnes visí v jeho garáži. Zážitků bylo opravdu hodně. Teď už na vodě dlouho nebyl. Myslí si, že už tam romantika není jako dřív. Hlavně je všude velká spousta lodí a lidí.

Pan doktor je také zdatný lyžař. Postupně sjezdovky vyměnil za běžky a stále v zimě na nich sportuje. Jeho velkou vášní je jízda na kole. Těch má pan doktor několik. Hodně zajímavé je takzvané lehokolo. Na něm pře 10 lety s kamarády projel část Německa a Švýcarska. Na cestě přenocovali většinou v přírodě pod stany.

I takový je náš pan zubař. A nejen jak ho většinou známe, v bílém plášti, z ordinace. Nemůžeme v těchto pár řádcích popsat celé naše milé společné povídání. Snad se nám aspoň v krátkosti podařilo přiblížit osobnost obce letošního Trianglu. Panu doktorovi přejeme pevné zdraví a ještě hodně spokojených a radostných let.

- redakce -

1. ročník běžeckého závodu v Dubanech 4Drun

4Drun
ddsport dubanská 10

Myšlenku uspořádat běžecký závod měli v hlavách amatérští běžci klubu M.K. DDsport Daňci – Tomáš Dokoupil a bratři Jiří a Dušan Romanovští – již dříve. Hlavní impuls na přípravu závodu nastal v době pandemie koronaviru na začátku letošního roku. Skupina nadšených amatérských běžců chtěla využít zkušeností z běžeckých akcí nasbíraných nejen v České republice a v Evropě (Madrid, Salzburg, Varšava), ale dokonce i jinde ve světě (Hongkong, Vietnam). Protože dva z této trojice žili nebo žijí v Dubanech, volba místa běhu byla jasná!

Nejprve se mělo jednat o malý amatérský závod pro pár známých a kamarádů, ale jelikož se myšlenka uspořádat v Dubanech pěkný běh všem velmi líbila a oslovení sponzoři a partneři závodu přislíbili nejen finanční pomoc, vznikl nakonec poměrně velký závod pod názvem 4Drun, který všechny zúčastněné nadchnul.

Hlavním pořadatelem byl SK DDsport. Běželo se za nádherného počasí v neděli 12. září 2021. Od 9:00 se začalo zápolit v dětských kategoriích podle věkových skupin na 50, 300 a 600 m. V 10:15 se běžel čtyřkilometrový rodinný Bazoš běh a v 11:15 byl na programu hlavní závod na 10 km. Všech běhů se zúčastnilo téměř 400 nadšených běžců a vítězem byl každý, kdo se zúčastnil!

Velké poděkování patří všem běžcům, všem obyvatelům Duban za respektování různých omezení a také všem sponzorům. Vyjmenujeme pouze některé, a to zejména místní, takže velké díky patří firmám DDsport, Bazoš, ZD Vrbátky, Stolařství Mirka Zapletala, Cukrovar Vrbátky, Pohostinství U Říšu, Lahůdky Grand, Honza Marek.

Tato akce by také nevznikla bez úžasné podpory obce Vrbátky a starosty Pavla Novotného. Poděkování zaslouží všichni pořadatelé a dobrovolníci, zejména ti, co podporovali

a pomáhali při zrodu nové tradice od prvopočátku. Byly to rodiny Dokoupilova, Romanovská, Smičkova a Kubjátova.

A že se závod povedl, dokazuje také kladný ohlas všech zúčastněných, ale i články o dubanském běhu v Olomouckém deníku a Hanáckém večerníku.

Jsme rádi, že se zúčastnily i známé osobnosti, např. několikanásobná mistryně ČR, legendární Petra Kamínková, bývalí fotbalisté Michal Ordoš a Radoslav Látal, bývalý kapitán HC Olomouc Jakub Bartoň. Ze zdravotních důvodů se bohužel nemohl zúčastnit veteránský mistr ČR na 800 m Bronislav Kýr a ani známý český kardiochirurg a sportovec tělem i duší pan profesor Jan Pirk, který poslal pro dubanský 4Drun videozdravici a organizátorům přislíbil účast na příštím ročníku. Ceny vítězům předával legendární fotbalový trenér Petr „John“ Uličný.

Výsledky letošního prvního ročníku a další informace naleznete na oficiálních webových stránkách www.4drun.cz. Pořadatelé se již teď těší na druhý ročník, který už zná svůj termín. Tím je neděle 11. září 2022! Tak za rok – běhu zdar!

Těšíme se na vás!

Za organizační tým Dušan Romanovský

Víte, kdo je to paznehtář?

Věřím, že nejen ti mladší, ale i leckdo z nás starších netuší, co si pod tímto slovem představit. Strýček Google říká: paznehtář upravuje, ošetřuje a chemicky podkovává paznehty kategorií skotu a dále paznehty ostatních hospodářských zvířat. Je to v podstatě pedikúra pro skot, ale na rozdíl od lidí skot tuto péči potřebuje pravidelně aspoň 2× do roka, jinak může trpět bolestí. Kráva, která se musí soustředit na svá problematická kopyta, toho asi moc nenadojí.

Zjistili jsme, že představitele tohoto neobvyklého a v současné době již téměř vzácného řemesla máme i u nás ve Štětovicích. Je to pan Milan Prikryl, který, byť je již v důchodovém věku, stále vypomáhá, protože do této fyzicky náročné práce se mnoho zájemců nehrne.

Jak jste se k této práci dostal?

Původně jsem pracoval v Držovicích v cihelně, kde se mnou pracovala parta chlapů, kteří si po víkendech přivydělávali. Vedl je Němec Jonathan Wedemann, který byl jako paznehtář vyučen. Říkali jsme mu Josef. Jednou se mě jako mladého kluka zeptal, zda bych mu nechtěl s kravami pomoci. Měl jsem na svůj věk relativně velkou sílu, bavilo mě posilování, kterému jsem se věnoval i závodně, a tak jsem si řekl, že bych svoji sílu mohl využít.

Zajímá vás posilování do dneška?

Ano, je to můj celoživotní koníček. V mládí jsem se účastnil různých okresních a krajských soutěží a na stupních vítězů jsem stával často. Do dneška si vzpomínám na setkání s tehdejším celorepublikovým mistrem Liborem Minaříkem, kdy on vyhrál ve své kategorii a já zase ve své. Když jsem jezdil na závody, trénoval jsem 3× týdně po třech hodinách. Cvičím do dneška, ale již mnohem méně.

Libor Minařík (druhý zleva), Milan Prikryl (třetí zleva)

Jak takové ošetřování kopyt v praxi vypadá?

V současné době to již není tak nebezpečné jako za mého mládí. Nyní se kráva nažene do klece, kde se popruhy znehybní. Pak stačí dva chlapci – jeden ošetřuje kleštěmi kopyto a druhý přidržuje nohu krávy. Za mého mládí, kdy žádné klece nebyly, bylo potřeba aspoň dvou silných chlapců, aby krávu podrželi, a třetí pracoval s kleštěmi. Fyzicky nejtěžší bylo držet nohu, to vyžadovalo opravdovou sílu.

A co úrazy?

To víte, krávy se ošetřování nelíbí a pokud sebou šubne, tak o různá pořezání, hlavně před zavedením klecí, nebyla nouze. Asi nejhorší bylo, když mi kráva dupla na nohu, to jsem skoro přišel o jeden prst, nebo se po mně kráva ohnala a pak jsem nemohl asi 14 dní hýbat pusou. Mám ale naštěstí od přírody silné kosti, takže jsem dokázal leccos vydržet.

Přichází i do této oblasti nějaké nové technologie?

Jsou paznehtáři, kteří nahradili kleště bruskami. Ale u nepředvídatelné krávy se může stát, že se pohne a krávu zraníte. Bohužel se to nezdá stává. Pak napácháte více škody než užítku. Přece jen kleště jsou kleště.

Děkujeme za příjemný rozhovor

- redakce -

Brácha na dvoustovce bere furt

Nadpis tohoto článku vám určitě připadá poněkud zvláštní. Ovšem až příspěvek dočtete, určitě vám připadne docela pochopitelný.

V minulých číslech Trianglu jsme postupně představovali místní podnikatele. Dnes vás seznámíme s majitelem znovu otevřeného hostince v Dubanech. Hospoda byla otevřena již v loňském roce, ale kvůli pandemii jsme do minulého čísla nemohli článek připravit. A tak jsme si v hostinci s jeho majitelem, podnikatelem panem Jaroslavem Pánkem, popovídali až letos.

Když Pánkovi, původem z Velvar, hledali pro svoji rodinu dům na bydlení, objevila se možnost koupě domu v Dubanech. Po čase zjistili, že tento dům byla původně záložna a hospoda. Paní Pánková i jejich tři děti, studentka střední školy a studenti vysokých škol, chtěli hospodu obnovit. A tak svépomocí začali dům-hospodu opravovat. Zejména syn Richard, student informačních technologií, byl hlavním motorem rekonstrukce. Proto, když se rozhodovali, jak budoucím hospodu pojmenovat, volili ze tří možností: U Richarda, U Ríši a U Ríšu. Nakonec zvítězil název U Ríšu. Není to sice češtinářsky správně, ale je to po hanácky.

Postupně upravili nejen byt a prostory restaurace, ale i venkovní posezení na dvoře domu. Hospodu otevřeli loni 2. srpna. Bylo vidět, že už dlouho v Dubanech chyběla. Začalo do ní chodit hodně lidí, třeba i 70 nebo 80. Pan Pánek nám popisoval, jak vybíral pivo pro hospodu. Chtěl nějaké, které by bylo dobré jak co do chuti, tak i cenově. Proto se tu točí Břežňák.

Dobře se rozbíhající provoz hospody zastavila covidová pandemie. Koncem září loňského roku musela být hospoda zavřena. Pan Pánek je spolumajitel firmy v Žerůvkách.

Hospodu provozuje odpoledne po své práci. Přesto nechtěl, aby hostinec skončil. Proto se Pánkovi rozhodli vyzkoušet rozvoz piva. Samotné pití piva by se ovšem nevyplatilo, proto k nabídce rozvozu přidali i poživatiny. Koupili například pec na pizzu a pokračovali tak v podnikání. Do domů doručili letáčky s nabídkou rozvozu. Nápad se uchytil. Jak nám pan Pánek zdůraznil, hospoda přežila jen díky místním lidem.

A tady je i rozluštění záhadného nadpisu článku. Protože Pánkovi bydlí v Dubanech teprve krátce, znají z místních lidí jen ty, co chodí do hospody, nebo podle čísel domů, kam podle navigace rozváží zboží. Takže nadpis znamená, že něčí bratr, který bydlí v čísle 200, si často objednává rozvoz.

Nápadů, jak vylepšit hostinskou činnost, má pan Pánek hodně. V létě hrála v hospodě dvakrát živá hudba, promítalo se tu letní kino, v nabídce bylo grilované sele. Už druhým rokem dělají a rozváží svatomartinskou husu. A jsou rádi, že lidem opravdu chutná.

Protože manželé Pánkovi jsou dlouhá léta mezinárodní posuzovatelé koček, uspořádali na jaře v prostorách hostince prezentaci 14 plemen koček.

Bohužel pandemie zatím neskončila. Proto už nyní přemýšlí, jak případné zavření hospody zvládnou i letos. Nechme se překvapit.

Takže, pokud si chcete dát dobré pivo, zajděte do hostince U Ríšu. Případně se podívejte na internet na nabídku rozvozu a nechte si dobré pivo, pizzu nebo burger a ostatní přivezt domů. Určitě neprohloupíte.

- redakce -

Hra na flétnu

Již mnoho let je ve Vrbátkách zvykem chodit „do klavíru“. Generace rodičů mých žáků vzpomíná, jak chodili k paní učitelce Dobromile Hradilové. Paní učitelka mi letos důvěrně prozradila, že hra na klavír zde vyučuje již od roku 1981.

Podobnou tradici se snažím vytvořit také. Zobcovou flétnu jsem začala učit formou kroužku při Centru volného času v roce 2008. Od té doby uplynula spousta času a mou třídou prošly desítky dětí. Kroužek má jednu velkou výhodu – je otevřen pro všechny flétnové nadšence bez nutnosti přijímací zkoušky. Má však omezenou kapacitu nejen co do počtu dětí, ale i časem, který pro sebe děti mají vymezen.

Proto jsem s nesmírnou radostí přivítala možnost převést žáky, kteří to s hudbou myslí vážně, pod křídla Základní umělecké školy VI. Ambrose v Prostějově. V únoru letošního roku oficiálně začali chodit do vrbáteké pobočky ZUŠ na výuku zobcové flétny.

Dětem to přineslo obrovský impuls do jejich práce. Každý má pro sebe celou vyučovací hodinu, dělají tak rychlejší pokroky. K dispozici máme klavír a rádi ho využíváme při nácviu skladeb s doprovodem klavíru, výuka je tak mnohem pestřejší. Od vyšších ročníků, po základním ovládnutí nástroje, se děti učí hrát v souboru. Mají možnost zúročit své znalosti při komorní hře se spolužáky. Je krásné sledovat, s jakým nadšením se pouštějí do vícehlasých skladeb.

Nezbytnou součástí výuky na hudební nástroj v ZUŠ je hudební teorie. Od letošního září mají děti z klavírní i flétnové třídy společnou hodinu hudební nauky ve Vrbátkách. Místnost

na obecním úřadě škola postupně dovybavuje. Používáme již novou tabuli s notovou osnovou a brzy by měly být vyrobeny židle se stolky.

V hudební nauce se děti učí zábavnou formou vše, co je potřeba ke správnému čtení notového zápisu a co se týká jejich hudebního nástroje. Vždy mají spoustu otázek a při společném hledání odpovědí se zasmějí, vzájemně se inspirují a podporují tím svůj zájem o hudbu.

Kolik dětí tedy rozvíjí v letošním školním roce své hudební nadání? Do kroužku při CVČ chodí 5 dětí na zobcovou flétnu, v ZUŠ navštěvuje 11 dětí výuku klavíru a 7 dětí hraje na zobcovou flétnu.

Na závěr bych chtěla zmínit, že děti se rády podělí o to, co se naučily. Stalo se již pravidlem, že flétny znějí při vítání občánků, nyní přibudou pravidelné besídky pro rodiče. Doufám, že se dětem v budoucnu naskytne víc příležitostí pro pravidelná vystoupení a přispějí tím k rozvoji kulturního života v našich obcích.

Julie Glosová – hobojistka, učitelka ZUŠ

Čarodějnice tentokrát na stezce

Loni jsme o dubanské pálení čarodějnic přišli kvůli covidu. Ani letos nebylo možné, aby pálení proběhlo na hřišti. Proto jsme přišli s nápadem uspořádat tuto tradiční akci trochu netradičně na dubanské cyklostezce. A tak se v pátek 30. dubna slétly na cyklostezku houfy zkušených čarodějnic, které se tam proháněly a zasvěcovaly děti do čarodějnických tajů při plnění různých úkolů.

Děti si vyzkoušely házení krysou do kotle, přelétávání ohně, podlétávání sítě plné hmyzu a pavouků, proskakování ohněm, proplétání pavučinou a na závěr si každý svou malou vyrobenou čarodějnici upálil. Za zvládnutí úkolů si děti zasloužily diplom a sladkou odměnu.

V okruhu téměř 4,5 km dlouhé trasy se pohybovaly rodné klany malých čarodějek a kouzelníků a užívaly si nejen zábavu, ale i příjemnou procházku. Za celé odpoledne se nám

po trase proletělo téměř 70 malých kouzelníků a čarodějek. Vyšlo nám krásné počasí a akci jsme si se všemi moc užili.

Za kulturní komisi Kateřina Kubjátová a Mirka Gabrielová

Knihovna ve Vrbátkách

Od ledna roku 2021 jsem nastoupila jako nová knihovnice do knihovny ve Vrbátkách. Původní profesí jsem učitelka, zdravotní sestra a v současné době hlavně maminka na plný úvazek.

Za poslední rok prošla knihovna výraznými změnami. Týkají se uspořádání knih, zapojení do celostátních projektů i do dění obce. Vytvořila jsem nové propagační materiály (průkazky, vizitky, nálepky) a skupinu na facebooku. Zde čtenáře pravidelně informuji nejen o probíhajících akcích, ale i o veškerých knižních novinkách, kterých má knihovna v současnosti víc než dost. Zaměřuji se nejen na literaturu pro dospělé, ale také na dětské oddělení a k mé velké radosti se počet dětských čtenářů stále rozrůstá.

Pro děti byl také 2x uspořádán knižní bazárek, v rámci Dne dětí jsme poskytli několik desítek výtisků časopisu *Dráček* a koncem června se ve spolupráci s CVČ uskutečnila skvělá akce – Noc s Andersenem.

Letošní téma bylo Rychlé šípy, a tak jsme řešili záhadu hlavolamu – ježka v kleci. Pro děti jsme si připravili bojovku, pátrali po indiciích a zvládli najít truhlu s ježkem v kleci – jak jinak než v knihovně. Jako odměna nás čekalo hřiště, následně pizza a kino v Centru.

V současné době jsme zapojeni do několika projektů: *Už jsem čtenář* (díky němuž předškoláci, současní prvňáčci, získali při příležitosti „Pasování“ krásnou knihu – První školní výlet), *Oživíme Česko, Celé Česko čte dětem*. Prostřednictvím těchto počinů se nám podařilo získat knihy a další knižní materiály zdarma nebo za zlomek původní ceny.

Knihovna Vrbátky

Soukromá skupina · 103 členů

Přidat se ke skupině

Knihovnu můžete najít v budově obecního úřadu, kde je pro každého otevřena v pondělí od 17:00 do 19:30 hod.

Nyní spolupracuji nejen s CVČ, ale také se Základní školou Zdeny Kaprálové a Mateřskou školou Vrbátky. Pokud situace dovolí, mám v plánu přednášky ve školských zařízeních i motivační návštěvy pro malé čtenáře přímo v knihovně.

Začátkem září byl uspořádán knižní bazar, kde si lidé mohli vybrat z velkého počtu vyřazených knih, ale také donést knihy vlastní. Tyto přírůstky byly zařazeny buď do výpůjčního systému, nebo poputují do nově vytvořených knihobudek.

Pod záštitou knihovny a CVČ proběhla v říjnu přednáška lektorky Markéty Skládalové na rodičovské téma „Jak podporovat zdravé rodinné vztahy“.

A plány do budoucna? Ty jsou velké. Pokud finance dovolí, proběhne celková rekonstrukce knihovny, která by měla poté sloužit nejen k půjčování knih, ale také jako zázemí pro veřejné dění našich obcí.

Zuzana Stolariková

Výlet seniorů do Prahy za kulturou

Dne 6. 11. 2021 zorganizovala obec Vrbátky a Kruh přátel hudby Vrbátek, Duban a Štětovic zájezd seniorů výše uvedených obcí na koncert České filharmonie v pražském Rudolfinu.

Na koncertu zazněla 9. symfonie Gustava Mahlera v podání České filharmonie pod taktovkou jejího šéfdirigenta Semjona Byčkova. Čtyřvětá, posluchačsky náročná kompozice, trvající téměř devadesát minut, pojednává o loučení a odcházení. Je obrazem dramatického rozchodu skladatele s jeho ženou. Gustav Mahler ji dopsal rok před svou smrtí a je to poslední symfonie, kterou dokončil. Kromě návštěvy koncertu si naši důchodci prohlédli Rudolfinum, Kampu a Karlův most.

- Tomáš Františ -

Obnovení obecní cesty ve Štětovicích

Jsme na Hané, jednom z nejurodnějších míst naší republiky. Jak se říká – zabodneš rýč a vyroste ti jabloň. Naší nevýhodou ale je, že tu nemáme lesy a cest lemovaných stromy máme velmi málo. Proto se komise životního prostředí naší obce postupně snaží obnovit a, pokud to jen trochu jde, také i osázet některé z obecních cest, aby se vytvořilo více procházkových okruhů v našich vesnicích.

Letos úspěšně obnovenou cestou je „polňačka“ ve Štětovicích, která vede kolmo od myslivny přes pole až na pěší cestu vedoucí k cukrovaru. Podařilo se domluvit výsadbu po jedné straně cesty směrem ke Štětovicím, aby stín stromů dopadal na cestu a skýtal v letních měsících příjemný chládek.

A na jaké keře a stromy se můžeme těšit? Je to směs keřů, např. kalina, zimolez, řešetlák, ptačí zob, střemcha, svída, ale i jedlé keře jako líska, trnka, rakytník, muchovník či aronie. Mezi keři jsou po 6 metrech umístěny stromy, většinou nižšího vzrůstu, jako javor, habr, jilm, ale i pár ovocných – jabloň,

hrušeň či třešeň ptačí. Chybět nemůže i pár vyšších stromů – ořešák, lípa a dub.

Do výsadby, která proběhla 6. listopadu, se zapojila nejen komise životního prostředí, ale i další dobrovolníci. Nejdříve členové životní komise vyměřili a připravili výsadbová místa, poté jsme se za vydatné pomoci dalších dobrovolníků vrhnuli do samotného sázení. Vše probíhalo pod dohledem zahradníka p. Berčáka, který nám nejen zajistil vše potřebné k výsadbě, ale učil nás i správný postup sázení. Zlatá farma poskytla hnojivo ke kořenům a seno k zamulčování, což se líbilo hlavně dětem, které se při tahání sena z balíku mohly vyřadit.

Všem za pomoc děkujeme. Je to příjemný pocit podílet se na takovéto smysluplné práci a přispět svým dílem k obnově přírody. Věříme, že za pár let, až stromky povyrostou, to bude moc pěkná procházka, kde si budeme moci natrhat i něco na zub a těšit se ze stromů, k jejichž výsadbě jsme přispěli.

Za Komisi životního prostředí obce Vrbátky Jana Tajovská

Přečtete a pošlete dál

Fenomén knihobudek se letos dostal i k nám. Co to vlastně jsou knihobudky? Jsou to malé bezplatné veřejné knihovny. Tento projekt vznikl v roce 2013 v Praze a postupně se rozšířil do celé republiky. Princip projektu je takový, že ve venkovních prostorách je otevřená budka, původně se jednalo o zrušené telefonní budky, kde si můžete bezplatně vypůjčit knihu, která vás zaujme, a pak ji zase vrátit. Také si knihu můžete ponechat a na její místo dát knihu jinou. Knihy tak najdou v krátkém čase co nejvíce čtenářů. Projekt má rovněž podpořit zájem o tištěná média. A jak všichni víme,

knihy jsou nejstarší tištěná média. Budka může současně sloužit jako reklamní prostor pro jejího zřizovatele. Reklama ovšem nesmí být komerční, placená nebo politická.

U nás obec zřídila tři takové knihobudky. Jedna je v Dubanech u kostela, druhá ve Vrbátkách před Centrem volného času a třetí u parku ve Štětovicích.

Čtení, zejména u dětí, rozvíjí jazyk, slovní zásobu a prohlubuje gramotnost. Takže na chvíli odložme mobily, vypneme televizi a namísto toho si přečteme poustavou knihu!

- redakce -

O mužském hanáckém kroji

Hanácký kroj prošel mnohými změnami, které byly vyvolány dobovými vlivy a módními trendy, proto je značně mnohotvárný. Nejstarší písemné a ikonografické zprávy o kroji jsou ze 17. století. Na výběru drahých látek a zdobení bohatými výšivkami a vzácnými krajkami, ze kterých byly sváteční kroje ušity, se odráží bohatství Hanáků. Své vrcholné podoby, krásy a nádhery dosáhl hanácký kroj v I. polovině 19. století. Stal se korunou moravských krojů, ale jako první došel k zániku.

Po roce 1848 se díky zrušení poddanství změnil celý ráz a způsob života na hanáckém venkově. Lidem přestávala stačit lidová kultura a v rámci osvícení se snažili dohnat městské obyvatelstvo a přejímat jejich kulturu i styl oblékání. Krojové oblečení nadobro vytlačila levná konfekce prostějovských manufaktur založených po roce 1858. Všední kroj se donosil a dotrhal při práci a sváteční uložil do truhlic.

Kroj se opět vrátil do života jako výraz vlastenectví a národní hrdosti až po roce 1918 se vznikem Československa. Byl však oblékán jen při slavnostních a mimořádných příležitostech.

V jednom z předešlých čísel Trianglu jsme vám popsali hanácký kroj ženský blaťácký, jaký se nosil v našem regionu. Dnes vás seznámíme se všedním i svátečním krojem, který nosili muži.

Pracovní košile byla ušita z domácího konopného plátna. Byla hodně volná, široká a dlouhá až po kolena. Sváteční košile byla z bavlněného plátna vyšitá kolem krku, na prsou a na zápěstí černě, žlutě nebo smetanově bíle. U krku zdobila košili vyšívání vázanka.

Kalhoty (gatě) se nosily krátké pod kolena, v létě z nebarveného konopného plátna nebo červeně z barvené ovčí, beraní nebo kozí kůže. Pod koleny se přivazovaly koženým páskem zvaným dar-movis. Koženice byly na bocích a na poklopici zdobené barevnou výšivkou.

Opasek, kožený pás široký 10 až 15 centimetrů, který se zapínal na boku na dva nebo tři řemínky, byl vyšíváný pavím brkem, nebo

barevným hedvábím a zdobený kovovými pásky. Za opasek si muži na ozdobu zastrkávali bohatě černě vyšitý kapesník.

Vesta (kordula) byla dlouhá k opasku, ušitá z černého vlněného sukna a bohatě zdobená výšivkou a mosaznými knoflíčky. Podobně vypadal i krátký kabátek (marina). Ve všední dny se nosila vesta a marina ze lněného plátna.

Ke svátečnímu oděvu patří dlouhý kabát (plášť, límcák) z tmavomodrého sukna s několika límcí. Byl velmi dlouhý a opět zdobený výšivkou a knoflíčky. Neoblékal se, ale pouze přehazoval přes ramena.

Na hlavě nosili Hanáci klobouk (člun), v zimě kožené čepice (vydrovky) a na nohou kožené holínky.

Na fotografii je mužský kroj, který si náš spolek pořídil v letošním roce za dotace z Programu rozvoje venkova ČR. Kroj je ušitý z původních materiálů a ručně vyšitý. Zhotovila ho firma Lidové tradice a řemesla z Uherského Ostrohu. Boty a opasek ušil pan Hýža z Kelče. Kroj můžete vidět ve Štětovicském skanzenu nebo na všech akcích, které pořádá náš spolek.

Za spolek Štětovicá slipka
Jitka Šálková

obraz pana Dubanského

Co nám covid dal, ale hlavně vzal v základní škole

Uplynulý školní rok byl naprosto jedinečný délkou nepřítomnosti žáků ve škole. S výjimkou žáků 1. a 2. ročníku strávili žáci více času na distanční výuce než v lavicích školy. Značná část odpovědnosti za přípravu žáků tak spadla bez varování na bedra rodičům. Přes maximální snahu všech vyučujících našeho sboru nebylo možné splnit online všechno, co by se zvládlo při běžné docházce do školy.

Výuka probíhala na prvním stupni pod vedením třídních učitelů, kteří hledali hranici únosnosti online výuky, jež byla kombinovaná s vypracováváním zadaných úkolů. Na druhém stupni byl stanoven „krizový“ rozvrh, který zahrnoval všechny naukové předměty. Vyučovalo se online pět vyučovacích hodin denně. Bylo to náročné pro žáky i pro učitele, ale rozhodli jsme se nerespektovat doporučení MŠMT (vyučovat pouze dvě až tři hodiny denně online). Spontánní odezva ze strany rodičů nás ve správnosti tohoto rozhodnutí utvrdila. O tom, že jsme se rozhodli správně, svědčí i velmi dobré výsledky většiny našich žáků v přijímacím řízení na střední školy.

Přesto, že intenzivně probíhaly individuální konzultace u žáků ohrožených školním neúspěchem i online doučování v rámci projektu „Šablony II“, došlo k prohloubení nerovnosti ve vědomostech mezi nejlepšími žáky a žáky, kteří už před zavedením mimořádných opatření zaostávali. Nakolik zásadní tento problém je a zda se jej podaří uspokojivě vyřešit, bude otázkou příštích školních let.

Na tomto místě je potřeba velmi poděkovat většině rodičů, kteří snahu našich učitelů akceptovali a maximálně ji podpořili svou pomocí dětem.

Bohužel menší část rodičů není schopna dětem pomoci. Důvodem není ani tak malá ochota, jako spíše fakt, že rodiče si sami nevědí se svými dětmi rady. Především na druhém stupni se v každé třídě našli žáci, kteří po určité době na výuku do značné míry rezignovali a vypracovávali úkoly velmi nepravidelně a až po opakovaných urgencích a s mezerami

v jejich vědomostech se potýkáme i v prvním pololetí školního roku 2021/22.

Velkým negativem distanční výuky byla vzhledem k délce uzavření škol ztráta pracovních návyků žáků. Přesto, že se většina žáků v průběhu září vrátila k normálu, stále se potýkáme s menší schopností soustavné přípravy na vyučování a problémem osvojování nového učiva – v době distanční výuky byli někteří žáci zvyklí při testech a písemných pracích nahlížet do svých poznámek.

V době, kdy jsme byli nuceni vyučovat na dálku, jsme se museli zdokonalit v ovládnání některých programů, aplikací nebo využívat portály, které jsme vzhledem k nedostatku času do té doby často pomíjeli. V případě, že některý žák bude dlouhodobě nepřítomen ve výuce, dokážeme mu předat učivo prostřednictvím aplikací Whats App, Messenger, Komens nebo Škola na dlani. Dokážeme streamovat a nahrávat videa na YouTube. Můžeme využívat videokonference především v prostředí Google Meet. Umíme využívat připravené testovací sady Alfbook nebo si testy sami připravit v aplikacích Učíme se hravě, Wocabee, Google formuláře nebo Socrative. Na prvním stupni třídní učitelé s úspěchem využívají možnost sdílení informací prostřednictvím portálu Padlet. Rozšířili jsme si zásobníky vytvořených prezentací, které můžeme využít prostřednictvím interaktivních tabulí i v běžné výuce. Zajímavým pomocníkem se v závěru distanční výuky stal portál „Vím to online“, který rozšířil možnosti vyučujícího aktivizovat „unavené“ žáky v online prostředí.

Celý minulý rok byl ve všech oblastech včetně prevence rizikových jevů velmi omezen. Žáci byli v mnohem větší míře vystaveni rizikům souvisejícím s využíváním informačních a komunikačních technologií – nevhodný nebo závadný obsah, hraní her a nadměrná doba strávená na sociálních sítích.

Pokud byl školní rok 2019/20 pro žáky, rodiče i učitele těžký, pak ten uplynulý byl ještě o poznání náročnější. Většinu

aktivit, které škola v průběhu roku pořádá, nebylo možné pro nepříznivou epidemickou situaci a restriktivní opatření realizovat. V podstatě jsme stihli jen v úplném začátku školního roku vyslat naše žáky 5. a 6. ročníku na školu v přírodě a pak už bylo všechno špatně. Nekonal se žádné soutěže v rámci Poháru starostů, nemohli jsme s žáky vyrazit na lyžařský kurz ani uskutečnit výuku plavání.

Stejně smutná byla situace ve výuce. Žáci, kteří měli dohnat ztrátu z konce předchozího roku, byli znovu odkázáni na online výuku, která v žádném případě, přes naši maximální snahu, nemohla nahradit prezenční výuku. Nejnáročnější byla z tohoto pohledu situace na prvním stupni ZŠ. Proto jsme se snažili o maximální využití individuálních konzultací. Podpora byla směřována především do 1. a 2. třídy. Na prvním stupni jsme využívali nadstandardní kvality našich asistentů pedagoga, kteří mají významný podíl na tom, že se nám, z našeho pohledu, dařilo alespoň částečně zabránit „rozevírání nůžek“ mezi nejlepšími žáky a žáky, kteří měli i v průběhu běžné školní docházky problém držet krok s ostatními žáky.

V maximální míře jsme využili možnost změny organizace školy a administrativním opatřením jsme v době střídavé docházky umožnili žákům 1. a 2. ročníku nepřerušované vzdělávání

ve škole v Dubanech. Věříme, že škody vzniklé v loňském školním roce se podaří v brzké době odstranit.

Jedna z oblastí, která se dařila udržet na nadstandardní úrovni je činnost šachového kroužku. Její účastníci pod vedením pana učitele P. Řezníčka udrželi vysokou laťku a stále hlouběji pronikají mezi šachovou elitu nejen v rámci našeho okresu. Co je ale mnohem důležitější, do činnosti kroužku není zapojena hrstka vybraných jedinců. Pan učitel dokáže skutečně nadchnout významnou část našich žáků a zapojit úspěšně i žáky, kteří v jiných oblastech občas selhávají.

Přes náročnost uplynulého školního roku a celkovou únavu všech aktérů vzdělávání (žáků, pedagogického sboru a tentokrát ve zvýšené míře i zapojených rodičů) můžeme být snad spokojeni s odvedenou prací. Chci poděkovat svým kolegům a popřát nám všem, abychom mohli pracovat stále s maximálním nasazením, ale snad už jen v podmínkách běžné výuky, která je pro optimální rozvoj žáků jediná možná. Proto věříme, že už nikdy nedojde k plošnému zavírání škol.

Na závěr Vám všem přeji hezké Vánoce a do nového roku hodně zdraví. Nám všem pak přeji, aby se situace co nejdříve vrátila k normálu a my překonali negativní dopad opatření souvisejících s protikoronavirovými opatřeními.

Za Základní a Mateřskou školu Vrbátky Michal Vysloužil

Vyznání

Jsi krásná
jak státní svátek
když si ráno můžeme přispat

Jsi krásná
jak tiskový mluvčí
který mluví k věci

Jsi krásná
jak dárek k Vánocům
který jsem dostal když mi bylo osm

Jsi krásná
jak šedivé vlasy mé babičky
když nám chystávala svačinu

Jsi krásná
jak seriál v televizi
který nepřerušují reklamy

Jsi krásná
jak zalesněný kopec
který každý večer vystupuje před slunce

Jsi krásná
jak páteční odpoledne
když konečně přestává pršet

Jsi krásná
jak vyúčtování za plyn
když nám vyjde přeplatek

Jsi krásná
jak Cantos Ezra Pounda
který chtěl napsat ráj

Jsi krásná
jsi pořád stejně krásná
jako když jsem tě uviděl poprvé

A Země je kulatá jen proto
že kulaté jsou tvoje oči
Země to je kulatá koketa
a štěstí je ruská ruleta

- Pablo Zahradník / Vrbátky -

Nová vedoucí Centra volného času

S novým školním rokem nastala zásadní změna ve vedení Centra volného času. Dlouholetá vedoucí CVČ Mirka Gabrielová se rozhodla ukončit pracovní poměr s obecním úřadem a bylo potřeba hledat nového vedoucího CVČ.

Mirka Gabrielová, Iveta Rohovská

Mirce Gabrielové tímto děkujeme za její skvělé výsledky a do dalšího profesního i osobního života přejeme jen to nejlepší.

Jako nová vedoucí Centra volného času byla vybrána z několika uchazečů slečna Iveta Rohovská ze Štětovic, kterou jsme krátce vyzpovídali.

Jaké máš zkušenosti a praxi v práci s dětmi?

Jsem hasičkou ve Štětovicích téměř 15 let, z toho 7 let vedu kroužek pro mladé hasiče. Zároveň 7 let jezdím na tábory jako táborová vedoucí Sokolské župy prostějovské, a tak si troufám tvrdit, že nějaké zkušenosti s dětmi mám.

Co říkáš na práci v Centru volného času?

Moc se mi líbí práce předešlé vedoucí a chtěla bych na ni v co nejvyšší míře navázat. Sama mám pár nápadů, které bych chtěla zrealizovat, tak uvidíme, jak se to podaří.

CVČ VOLŇÁSEK VRBÁTKY

rozvrh zájmových kroužků na školní rok 2021/2022

PONDĚLÍ	TENIS 15:00 - 17:00 SPORTOVNÍ HALA VRBÁTKY	MINI VOLŇÁSEK 15:30 - 16:30 CVČ VOLŇÁSEK	VOLŇÁSEK 16:30 - 18:00 CVČ VOLŇÁSEK	JÓGA 18:00 - 20:00 CVČ VOLŇÁSEK
ÚTERÝ	BROUČCI 10:00 - 11:30 CVČ VOLŇÁSEK	MONTESSORI DÍLNIČKY 15:30 - 17:00 CVČ VOLŇÁSEK	FLÉTNÁ 15:45 - 17:45 CVČ VOLŇÁSEK	
		VOLEJBAL 15:30 - 17:00 SPORTOVNÍ HALA VRBÁTKY		
		PING - PONG 15:30 - 16:30 SOKOLOVNA DUBANY		
STŘEDA	TENIS 15:00 - 17:00 SPORTOVNÍ HALA VRBÁTKY	FOLKLORNÍ KROUŽEK 16:30 - 18:00 CVČ VOLŇÁSEK		CVIČENÍ PRO ŽENY 19:00 - 20:00 CVČ VOLŇÁSEK
ČTVRTEK	MONTESSORI DÍLNIČKY 10:00 - 11:30 CVČ VOLŇÁSEK	DESKOVKY 13:30 - 14:30 CVČ VOLŇÁSEK	MINI ŠIKULKOVÉ 15:00 - 16:00 CVČ VOLŇÁSEK	ŠIKULKOVÉ 16:00 - 17:30 CVČ VOLŇÁSEK
PÁTEK		TENIS 15:00 - 17:00 SPORTOVNÍ HALA VRBÁTKY	NÁBOŽENSTVÍ 18:00 - 19:00 CVČ VOLŇÁSEK	NÁBOŽENSTVÍ 19:00 - 20:00 CVČ VOLŇÁSEK
NEDĚLE				TANEČNÍ VEČERY 19:00 - 20:30 SOKOLOVNA DUBANY

MAMINKY S DĚTMI DĚTI Z MŠ DĚTI ZE ZŠ DĚTI OD 10 LET DĚTI 4.- 6. TŘÍDA VŠECHNY DĚTI DOSPĚLÍ

Jsem ráda, že oblíbené kroužky se nám podařilo zachovat v téměř nezměněné podobě. Část probíhá v Centru volného času, část ve sportovní v hale a také v sokolovně. Letos se otevřel jeden úplně nový kroužek – folklórní, který vedou Jitka a Eva Šálkovi. Kroužek se zaměřuje na tradice, zvyky, říkadla a tance.

Můžeme se těšit na nějaké novinky?

Rozhodli jsme se pořádat Taneční večery pro dospělé, kde bude probíhat výuka společenských tanců pod vedením Markéty Daňkové a Petra Růčky. Taneční pro dospělé se budou

konat v sokolovně. Určitě se nebráníme i otevření dalších nových kroužků.

Na podzim se uskutečnila Drakiáda, na Halloween plánujeme pestrý program pro děti v budově CVČ. Čeká nás také již klasické vyrábění adventních věnců a určitě i před Vánoci proběhne nějaké vánoční vyrábění.

Děkujeme Ivce za rozhovor a budeme se těšit na další novinky v Centru volného času.

- redakce -

Podarí se propojit naše cyklostezky?

Po zveřejnění záměru naší obce udělat v letošním roce cyklostezku od hřiště Vrbátky do Duban kolem mlýnského náhonu na úroveň dubanské kapličky nabídl náš syn Radim Smička zajištění pokračování této stezky kolem mlýnského náhonu za zahradami občanů Margelíkova až po místní komunikaci tak, aby se mohla napojit na již vybudovanou dubanskou cyklostezku. Se synem jsme se dohodli, že on bude investorem této 560 m dlouhé cyklostezky a já budu vyřizovat povolení.

Cílem bylo vybudovat bezpečnou cestu především pro děti, které by jely z Duban na hřiště do Vrbátek a zpět. Výhled do budoucna je dokonce protáhnout cyklostezku tak, aby se mohla napojit na stezku vedoucí od cukrovaru do Štětovic.

Zhotovením těchto dvou úseků by se naše tři vesnice navzájem stezkami propojily a navázaly by na stezku do Bystročic a dále až do Nedvězí a Nemilan, kde se narazí na rozcestí dvou hlavních cyklistických tras, a to na Moravskou cestu a na Jantarovou stezku.

Cukrovar Vrbátky bude na jaře čistit tuto část mlýnského náhonu a při tom dojde na jednání se zhotoviteli mostků. Teprve po vyčištění náhonu a s platným stavebním povolením bude možné domlouvat s nájemci pozemků, na kterých je cyklostezka plánována, termín výstavby – možná na jaře roku 2022, možná později. Doba výstavby je odhadnuta na 14 dní. Při jednání o uskutečnění stavby se ozvalo několik majitelů sousedních zahrad, že s výstavbou nesouhlasí z důvodu omezení soukromí u zadních vstupů do svých zahrad a z důvodu omezení zeleně. Dokonce byla sepsána petice. Naštěstí zastupitelstvo obce jednomyslně výstavbu cyklostezky podpořilo, takže bylo možné v přípravě dále pokračovat.

Rád bych vysvětlil, že snahou investora je zachovat všechny stromy, ale není vyloučeno, že některý menší bude nutné vykácet. S naším starostou je následně předjednáno vysazení dalších stromů a keřů, aby bylo okolí cyklostezky co nejpěknější. Za včelaře v naší obci mohu slíbit, že se na vysazení další zeleně budeme podílet.

Naší snahou je co nejvíce přispět k ozelenění obce, proto syn Radim jedná i s majiteli pozemků kolem stávající cyklostezky do Bystročic. Kdyby se podařilo odkoupit pozemek, kde je povoleno zalesnění, rádi bychom zalesnili zhruba tři hektary plochy směrem k současnému lesíku kolem říčky Blaty.

- Vladimír Smička -

Ze vzpomínek pamětníků

Začátky malování

Je mi téměř 89 let a v Dubanech jsou už jen 4 lidé stejně staří, nebo starší než já. Většina občanů si proto nemůže pamatovat moje začátky malování.

Jako malé dítě jsem byl hodně nemocný a vyrůstal jsem u babičky a dědy Boženy a Antonína Polišenských v Dubanech. Celý svůj život jsem prožil v Dubanech, kromě tří let po válce, když otec získal místo v symfonickém orchestru v Ostravě. Potom hrál v orchestru olomouckého divadla a já se tak mohl vrátit zpět k babičce a dědovi do Duban. Od mládí jsem velmi kamarádil se sousedem Antonínem Mazalem a vzniklo přátelství na celý život, které trvalo až do jeho smrti v roce 2008. A právě Antonín mě přivedl k malování, protože byl v tomto směru velmi talentovaný.

Svůj malířský talent jsem uplatnil při malování slavobrán, když se někdo ženil. To obyčejné „Hodně štěstí novomanželům“ jsem nahradil různými kresbami, siluetou dubanského kostela a žertovnými verši. Spolu se slavobránami jsem dělal i gratulace k životním jubileím. V Sigmě Lutín, kde jsem pracoval, byl v rámci ROH výtvarný kroužek, který dvakrát ročně pořádal výstavy obrazů, tak jsem tam také vždy pár obrázků dával.

Vzpomínám si, že první slavobránu jsem tvořil věhlasnému cvičiteli psů a srandistovi Laďovi Hlačíkovi, zvanému žertovně „král blbostí“, s veršem Václava Melichara:

„Cvičels pse a cvičels kloke, mnohym děvám žehlels poke. Teď Tě Jindra cvičet bude, Tvých radostí móc obode!“

K životním jubileím jsem dělal přátelům a kolegům gratulace. Těch bylo také mnoho. Jednou mě požádala paní Mitlánková, abych udělal gratulaci pro jejího kolegu, který rád vyprávěl zážitky při malování bytů. Tak jsem mu napsal gratulaci s veršem: „Příkázání boží jistě znáš, že o ženu bližního nikdy nepožádáš. Požádá-li ale ona, ne aby jsi utek, v tom případě věř nám, jde o dobrý skutek“. Tato gratulace prý měla velký úspěch!

V roce 1975, kdy jsem si koupil první auto, využil jsem možnosti a začal jsem jezdit na semináře figurální kresby a malby

a také na krajinářské kurzy pořádané Palackého univerzitou. Začal jsem se v malířství vzdělávat, ale malování jsem se začal plně věnovat až po odchodu do důchodu.

Zásluhou bývalého místostarosty pana Smičky jsem byl po sametové revoluci u zrodu Trianglu, stal jsem se jeho dopisovatelem a dodnes píšu do Trianglu příspěvky. Jak dlouho ještě, kdo ví? Lidé mě znají jako dědu, který chodí na procházky se sousedovým psem Ritou. I když v současnosti po úraze mám s vycházkami pauzu. Pevně doufám, že jen dočasnou!

- Jiří Dubanský -

Dubany – koupání v mlýnském náhonu a bruslení

Jako kluk jsem se chodil se sestrami koupat do mlýnského náhonu. Tento náhon, tzv. vrbávecký náhon, je veden z říčky Blata, která se lidově nazývá „Hanácká Amazonka“. My jsme ale říkali, že se jdeme koupat na lamfešt. Na vysvětlenou pro ty, kteří toto slovo slyší poprvé, protože už se asi nepoužívá, lamfešt je část mlýnského náhonu, koryto nebo místo, kde je z náhonu odebírána voda. Dostat jsme se tam nemohli jinak, než přeledením zídky z nějaké zahrady. Pamatuji si, jak velcí chlapi ve vodě dováděli, cáchali, bublali a točili se dokolečka. Hezky se to v tom úzkém prostoru rozléhalo a odraželo od stěn. Kdo to tam zná, jistě ví, o čem mluvím. Ani plavat se tam moc nedalo, ale přece jen v parném létě to bylo zkrátka hezké pokoupaníčko a osvěžení. Zvláště, když to bylo nejbližší, kde jsme se mohli namočit do vody.

Tento mlýnský náhon je veden blízko hřiště (spodní hřiště). Už to přesně nevím, ale matně si vzpomínám, že přibližně v místě za šatnami byla v hrázi roura, která vedla od náhonu

a na hřišti byla uzavřena víkem na šrouby. Právě z tohoto náhonu v zimě zaplavovali hřiště a dělali kluziště. Vodu nemuseli čerpat, tekla samospádem. Možná mě někdo z pamětníků opraví a připomene, jak to opravdu bylo. Zde jsem poprvé stál na bruslích na kličku – kačenkách. Brusle se pomocí kličky připevnil na boty a při bruslení jsem se odrážel o šroubky. Šrouby na bruslích byla sice dobrá věc na odrážení, ale jak jsem při jízdě s nimi škrtil o led, spadl jsem a zametal led. Po bruslení jsem byl obvyčejně jak sněhulák, celý od sněhu. Viz fotografie, na které jsem s kamarádem Alošem Talou – ten napravo. Zato moje starší sestřička Boženka vzpomínala na to, jak byla na bruslení hezky oblečená a v sukýnce. Do Duban jezdil nějaký pán, který

v Olomouci trénoval krasobruslaře, a když sestru a její kamarádku viděl, také je učil krasobruslení. Divil jsem se, že i ona jezdila a krasobruslila na bruslích na kličku, protože brusle, které jsou našroubované na boty, v té době neměla.

Hřiště sloužilo také házenkářům. V Dubanech se hrála národní (postaru česká) házená. Národní házená má jiná pravidla než mezinárodní házená, ale to Dubaňákům nemusím říkat. Sportovní klub Dubany byl založený za II. světové války, během okupace. Vzpomínal, že za Dubany hrál chlapík, který měl takovou sílu, že když jednou brankář soupeře chytil jeho střelu, museli ho křísit. Pak už prý raději jeho střelám uhýbal, aby zbytek zápasu neprospal. - Antonín Procházka -

Vrbátecký Karlštejn

Každý přece ví, kde stojí hrad Karlštejn. Když se ovšem zeptáte někoho ve Vrbátkách, nasměruje vás k místní kapličky. Tam stojí zmenšenina tohoto hradu. Od vybudování letos uplynulo už 85 let. Obec při této příležitosti nechala vyrobit pamětní desku staviteli panu Vojtěchu Maděrkovi, místnímu rodákovi. Na průběh stavby jsme se ptali osoby nejpovolnější, paní Hany Urbanové, která je dcerou pana Vojtěcha Maděrky.

Paní Urbanová, co nám můžete říct o tom, jak Váš tatínek stavěl maketu hradu?

Tatínek se vyučil zedníkem, ale v období hospodářské krize bylo velmi obtížné sehnat práci. Tehdejší starosta obce pan Přecechtěl mu zadal stavbu Karlštejna a stavba trvala dva roky. Byla to jeho první práce po vyučení. Když hrad dokončil, bylo mu 21 let. Stavělo se u starosty na dvoře a hrad se pak převezl na nynější místo. Tatínek stavěl pouze podle fotek,

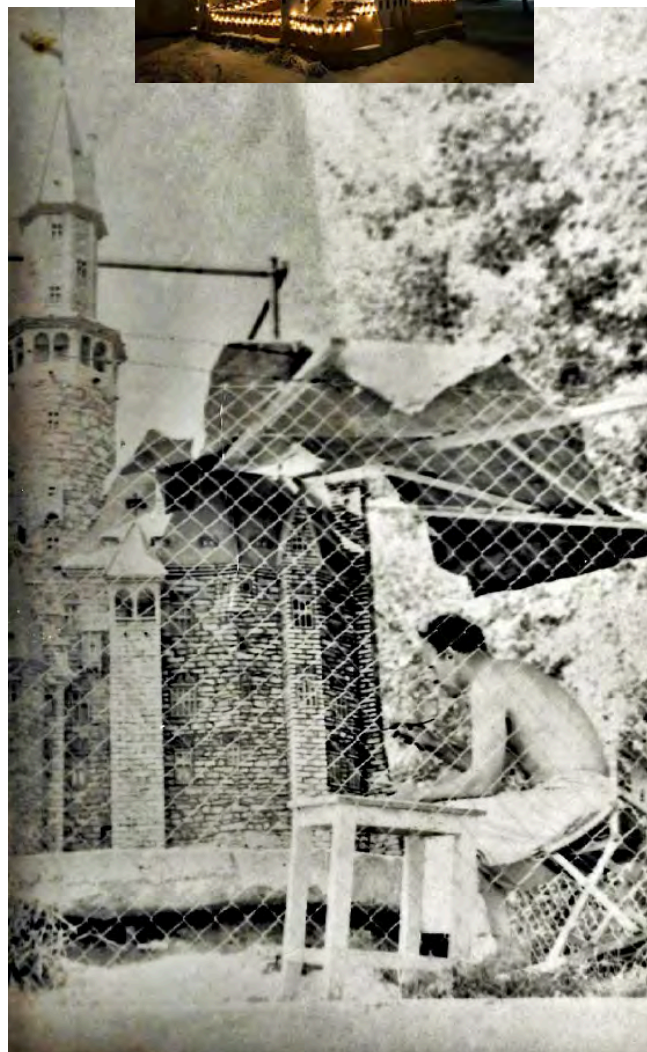
Karlštejn v té době na vlastní oči ani neviděl. Slavnostní předávání hradu obci byla tenkrát velká sláva, dokonce obec při té příležitosti vydala pohlednice s fotkou hradu.

Na Vaší zahradě máte postavenou maketu hradu Bouzov.

Ano, tento hrad tatínek postavil pro maminku. Stavět začal v roce 1948 a v roce 1954 bylo hotovo. Musíme si uvědomit, že každou cihličku na stavbu si tatínek sám vyrobil a doma v troubě vypálil. Kromě padacího mostu je maketa Bouzova dokonalou kopií hradu.

Když tatínek odešel do důchodu, měl v plánu postavit ještě jeden hrad. Chtěl před domem mé sestry Dagmar postavit zmenšeninu hradu Hluboká. Sestra tenkrát hrad před domem nechtěla, i když jí tatínek říkal, že by se tam Hluboká hodila.

Děkujeme paní Urbanové za zajímavé vzpomínání a za zapůjčení dobových fotografií. - redakce -

Zahajovací koncert Kruhu přátel hudby

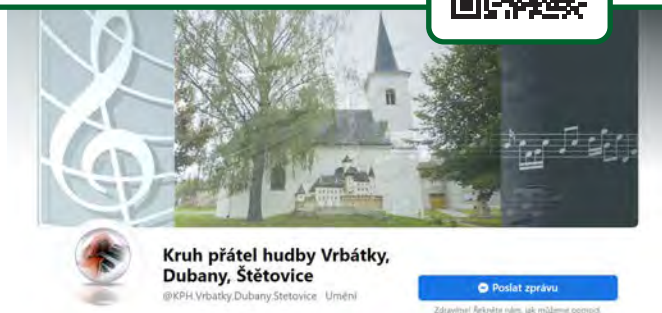

Dne 17. 10. 2021 byli někteří z vás svědky koncertu barokní hudby ve farním kostele Narození Panny Marie v Dubanech. Tímto koncertem byla oficiálně zahájena činnost spolku Kruh přátel hudby Vrbátky, Dubany a Štětovice. Rád bych se roze-psal o historii, filozofii, účelu a přínosu Kruhů přátel hudby (KPH), které jsou rozesety po celé České republice a pomáhají vytvářet náš vztah k umění, hudbě a jedinečnému odkazu české hudební historie. Pevně doufám, že se podaří takový článek realizovat v některých z příštích vydáních.

Vraťme se ovšem ke koncertu, na němž zazněly skladby německých, francouzských a italských barokních autorů. Hráčkou na hoboj byla skvělá Julie Glosová, která, kromě náročného angažmá v orchestru olomoucké opery, učí děti hře na flétnu a hoboj. Za kopii vlámského cembala ze 17. století seděla Olga Dlačáková. O tento mistrovský nástroj byl velký zájem. Někteří spoluobčané si na něj i zahráli. Slibujeme, že některý z dalších koncertů budeme věnovat tomuto nástroji. Fagotového partu jsem se s radostí ujal osobně a pevně doufám, že vás zvuk fagotu obohatil a přilákal k účasti na dalších koncertech.

Koncert se uskutečnil ve spolupráci obce Vrbátky a Kruhu přátel hudby Vrbátek, Duban a Štětovic. Bez podpory obce by se tento a další koncerty neuskutečnily. Děkujeme panu starostovi Ing. Pavlovi Novotnému za pomoc při zřízení spolku a za důvěru, kterou spolkovým aktivitám dává. Abychom měli všichni přehled o tom, co se bude ve spolku dít, vznikne na webu obce stránka Kruhu přátel hudby, která bude obsahovat základní informace o spolku, program koncertů a jiných aktivit. Kruh přátel hudby Vrbátky, Dubany a Štětovice naleznete pod uvedeným jménem na Facebooku, kde jsou informace, aktuality, fotografie a videozáznamy z koncertů. O chod spolku se stará naše předsedkyně paní Kateřina Ritterová s podporou Kateřiny Kubjátové a Vlasty Hrbatové, jimž patří velký dík za organizaci koncertu.

Kromě pořádání koncertů bude spolek realizovat i jiné projekty, jako jsou například výlety, edukační projekty, výstavy

a besedy. V Trianglu naleznete i fotografie z již uskutečněného výletu našich seniorů do Prahy na koncert České filharmonie. Podobné výlety připravujeme i pro žáky ZŠ Vrbátky.

V následujících měsících se můžete těšit na tyto koncerty:

- **19. 12. 2021** se uskuteční v režii naší skvělé předsedkyně Kateřiny Ritterové vánoční koncert ve farním kostele Narození Panny Marie v Dubanech.
- **V březnu 2022** vás srdečně zveme na koncert francouzské hudby pro fagot a klavír, při kterém mi bude asistovat báječný klavírista, pedagog na hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze, Mgr. Daniel Wiesner.
- **13. 5. 2022** se můžete těšit na mimořádný zážitek při poutavé recitaci poezie francouzských básníků v podání populárního českého herce Jana Čenského, za doprovodu Prague Philharmonia Wind Quintet. Bylo velmi těžké najít termín pro tento koncert, jelikož pan Čenský je velmi časově vytížen. Pevně věříme, že se nám podaří zorganizovat besedu, kde se ho například můžete zeptat na další vývoj seriálu Ordinance v růžové zahradě.

Na podzim roku 2022 se můžete těšit na tyto sólisty:

- Vilém Veverka a jeho projekt hudbou napříč žánry
- Klavírní recitál Martina Kasíka
- Populární filmové melodie v podání Julie Glosové
- V hlavní roli cembalo – Olga Dlačáková a hosté

O všech novinkách vás budeme včas informovat. Pevně věříme, že činnost spolku bude vytvářet stejně příjemnou atmosféru, jakou jsme cítili při koncertu barokní hudby. Atmosféru pohody, přátelství, harmonie a krásy. Děkujeme.

Za Kruh přátel hudby Dubany, Vrbátky a Štětovice
Tomáš Františ, člen České filharmonie
a profesor Pražské konzervatoře

Pokud někdo poznáte o jakou ulici jde, případně poznáte děti na fotografii, ozvěte se nám, prosím, na email: podatelna@vrbatky.cz.

Z REDAKČNÍ POŠTY

V loňském roce jsme do redakce dostali dopis, který bohužel přišel v době, kdy připravované číslo Trianglu už bylo v tisku. Rozhodli jsme se, že ho otiskneme letos.

Často posuzujeme ostatní lidi podle přísloví „šaty dělají člověka“, podle toho, co kde zaslechneme, nebo dáme na první dojem. Osudy lidí a mezilidské vztahy jsou ovšem daleko složitější. Dopis se týká známé postavy naší vesnice, pana Jiřího Novotného. Zejména ti starší se na něj určitě pamatují.

Ostatně posuďte sami.

Vzpomínka na pana Novotného

Před více než rokem zemřel pan Jura Novotný. Člověk, kterého všichni odsuzovali za to, jak žije, za to, jaký vedl život. Já jsem nastoupila na poštu do Vrátěk v červenci 2019 a od té doby se stal pan Novotný nedílnou součástí mého života. Na poštu docházel každý den pro noviny a nějaký čas tam se mnou poseděl. Tak jsem si na něho zvykla, že když některý den nepřišel, šla jsem ho hledat.

A tak jsem zjistila, jak žije. On tak bohužel žít chtěl a přes marnou snahu svých dětí nebral jinou možnost. Miloval svobodu a nikdy si na nic nestěžoval, život měl rád. Vždy mně donesl buď jablíčko, mandarinku nebo malou čokoládu a já mu na oplátku dávala bonbóny a buchty, co jsme s dětmi napekly, a pomáhala v jiných věcech.

Povídal o tatínkovi, který zahynul v koncentračním táboře. Když měly Vrátky názvy ulic, jedna se jmenovala právě po tatínkovi pana Novotného. Dále rád vyprávěl o své rodině, na jeho starých fotografiích jsme se dívali na jeho děti, které miloval, na

jeho hodnou maminku. Miloval také hudbu, já také, tak jsme si kolikrát po zavření pošty spolu zpívali.

Pan Novotný byl velmi inteligentní člověk, byl to děda s duší mladého člověka. Z pošty jsem nerada odcházela, moc se mi tady líbilo. Sem tam jsme si zavolali... Moc mě mrzí, že vánoční cukroví jsem Vám, pane Novotný, už dovézt nestihla. Nikdy na Vás nezapomenu.

- Michaela Kocourková -

Nemohu tě dostat z hlavy

Nemohu tě dostat z hlavy
lásko moje
jsi jak ta báseň
kde nic se nerýmuje

Co mám s tebou dělat
jsi mé trápení
nejím, nespím
snad je to znamení

Omlouvám se, že
když tě potkám
nejsem schopen slova
Však vidět tě chci
blázen
dnes
a zítra,
zítra znova.

Jsi mojí krásnou chybou
to vím jistě
no žádnou jinou nechci
na tvém místě

- Pablo Zahradník, Vrátky -

Pamětní síň v Dubanech

V letošním roce se podařilo kompletně zrekonstruovat nevyužívanou budovu u vstupu na hřbitov, kterou místní obyvatelé obvykle nazývali „márnice“. Náklady na stavební práce si vyžádaly 1 700 000 Kč.

Stávající budova tak byla přestavěna na důstojné místo v podobě pamětní síně. Z boční strany budovy pak byly nově zbudovány i veřejné toalety, které u našeho hřbitova doposud chyběly.

Dominantou hlavní místnosti pamětní síně je velké vitrážové okno. Podoba a motiv vitráže byly konzultovány s místním farářem, panem Špačkem.

V hlavní síni této budovy budou umístěny pamětní desky na počest významných občanů našich obcí – Zdeny Kaprálové, Prof. MUDr. Jana Janošíka, Františka Zgody a Karla Dobeše. Jsou to významné osobnosti, které svým působením, ať již v našem regionu nebo mimo něj, zanechaly po sobě významnou stopu a naši občané na ně mohou být právem hrdí.

Dalším doplňkem pamětní síně jsou žulové desky se jmény občanů Vrbátek, Štětovic a Duban, kteří padli na frontě nebo zemřeli na válečná zranění během dvou světových válek. Údaje pro tyto pamětní desky jsme čerpali z pomníků padlých vojáků v našich obcích.

Na pomnících je však u některých jmen uveden rok úmrtí 1905, tedy před první světovou válkou. Protože je tohle datum evidentně špatné, začali jsme prověřovat údaje o našich padlých občanech v Ústředním vojenském archivu a pokusili se tak nesprávná data opravit. U některých jmen se tak podařilo dohledat historické záznamy, u některých bohužel ne.

Během této práce jsme však narazili na opravdu zajímavé informace o bývalém občanovi Duban, Boleslavu Hrubanovi.

Záznam o jeho hrdinské smrti nás natolik uchvátil, že jsme se rozhodli jej zveřejnit v našem časopise.

Věříme, že je důležité, abychom si stále, a zejména v dnešní době, připomínali hrdinství našich předků, odvahu a statečnost lidí, kteří pro naši zem a její svobodu neváhali obětovat svůj život.

Uvádíme výňatek z publikace z roku 1936, s názvem „4. pluk Prokopa Velikého“ jejímž autorem je Metoděj Pleský, major generálního štábu. - redakce -

Hruban Boleslav,

četař 8. roty, narozen 26. července 1895 v Dubanech u Prostějova, povoláním učitel. Do armády vstoupil v červenci 1917. Vzorný poddůstojník, velmi schopný velitel čety, milý druh, hrdina v boji. Jak tragickou byla jeho smrt! V boji u Nikolajevky 1. srpna 1918 se svou četou zdržoval útočícího nepřítele a byl při tom těžce raněn. Aby neupadl do zajetí bolševiků, a naopak, aby zachránil své druhy, kteří mu spěchali na pomoc, volil dobrovolnou smrt, položil si pod hlavu bombu, kterou zapálil. Jak odhodlaně a čestně vždy jednal, tak i zemřel. Když po několika dnech byla Nikolajevka znovu dobytá, vyhledali vojáci 8. roty nešťastného bratra Hrubana a pochovali ho. Asi 2 1/2 versty na jihovýchod od Nikolajevky, u cesty k Černavce je mohyla našich junáků a tam i odpočívá br. Hruban.

Příjmení a jméno	Hruban Boleslav
Hodnost a pluk	četař 8. roty
Datum a místo narození	26. 7. 1895 Dubany
Příslušnost	na černo
Datum a místo úmrtí	1. 8. 1918 u Nikolajevky
Datum pohřbu	
Označení hřbitova a místo	
Oddělení štábu kroku	
Opakáno podle	
Úmrtí kniha: tom. list	
Tabulka č. 100 - 36	

Pro zájemce o historii uvádíme odkaz, kde si mohou záznamy o historických událostech prohlédnout...

<https://kramerius.army.cz/search/i.jsp?pid=uuid:88aa0427-10f7-11e8-b8ac-005056b73ae5&q=boleslav%20hruban>

Slovo P. Bernarda

Neklid a nejistota, napětí a úzkost národů. Těžko říct, zda těmi slovy chceme charakterizovat dobu naši a nebo období na přelomu věků, kdy se narodil Ježíš? Přesto, když se díváme do Betléma, dýchne na nás atmosféra klidu a pokoje. Vždyť ve chlévě leží v jeslích Kníže pokoje. Jak nedávno řekl papež František mládeži: „Ježíš je ten, který nám chce otevřít naději, vytrhnout nás z úzkostí a strachu před bolestí světa. Ve sténání našich bolestných dějin začíná klíčit budoucnost spásy. Naděje zítřka roste z bolesti dneška.“

Vyprošuji Vám, abyste nejen o svátcích zakoušeli tento pokoj a radost, které pramení z Ježíšova narození. Rád bych Vás pozval na sváteční bohoslužby, ale s ohledem na situaci, která se mění co týden, je vše nejisté.

S přáním všeho dobra P. Jiří Bernard Špaček

24. 12. je plánována půlnoční mše svatá na 20.00 hod. v kostele Narození Panny Marie v Dubanech.

V roce 2020 nás opustili:

Vrbátky

Pavel Boháček, 82 r.
Pavel Zábušek, 66 r.
Jiří Novotný, 80 r.
Dagmar Janečková, 65 r.

Dubany

Jiří Rampouch, 74 r.
Marie Změlíková, 78 r.

V roce 2021 nás opustili:

Vrbátky

Marie Běťáková, 90 r.
Josef Lehký, 79 r.
Antonín Sedlák, 79 r.
Jiřina Dokoupilová, 77 r.
Jindřiška Zatloukalová, 87 r.
František Nedoma, 58 r.
Miroslav Pospíšil, 74 r.
Danuše Burgetová, 72 r.

Božena Spurná, 79 r.
Anna Kaděrková, 91 r.
Julius Čureja, 73 r.
Josef Adamovský, 76 r.
Alois Blaták, 63 r.
Miluše Adamovská, 70 r.
Marie Hlavová, 88 r.

Dubany

Zdeněk Hajn, 84 r.
Anna Zgažarová, 95 r.
Ing. Martina Hamplová, 29 r.
Karel Vaca, 57 r.

Štětovice

Marie Kavánková, 91 r.
Květa Kolářová, 79 r.

Cetkovský Matyáš
Štětovice

Cmielová Bella
Vrbátky

Čechová Karolína
Vrbátky

Dokoupil Adam
Vrbátky

Dokoupil Hubert
Vrbátky

Doležalová Rozárie
Štětovice

Doležalová Lilien
Štětovice

Dvořák Jan
Dubany

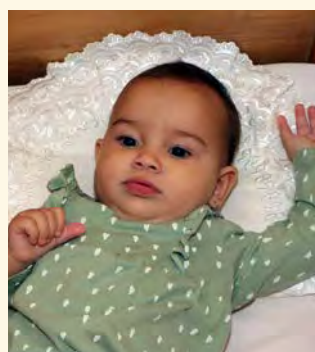
Gonzalez Ariana
Dubany

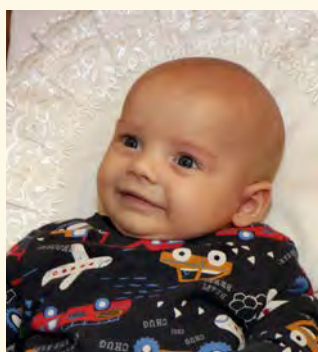
Kawij Teodor
Dubany

Matoušková Stella
Štětovice

Nováková Rozálie
Vrbátky

Petružela Antonín
Vrbátky

Petružela Jakub
Vrbátky

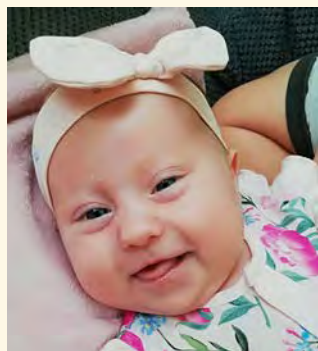
Procházková Pavla
Dubany

Spurná Vanesa
Vrbátky

Šenková Anna
Dubany

Tománková Thea
Vrbátky

Fotografie dětí se pořizují na vítání občánků. Pokud se vítání občánků nemůžete zúčastnit a rádi byste fotografii svého miminka měli v Trianglu zveřejněnou, pošlete ji prosím na adresu:

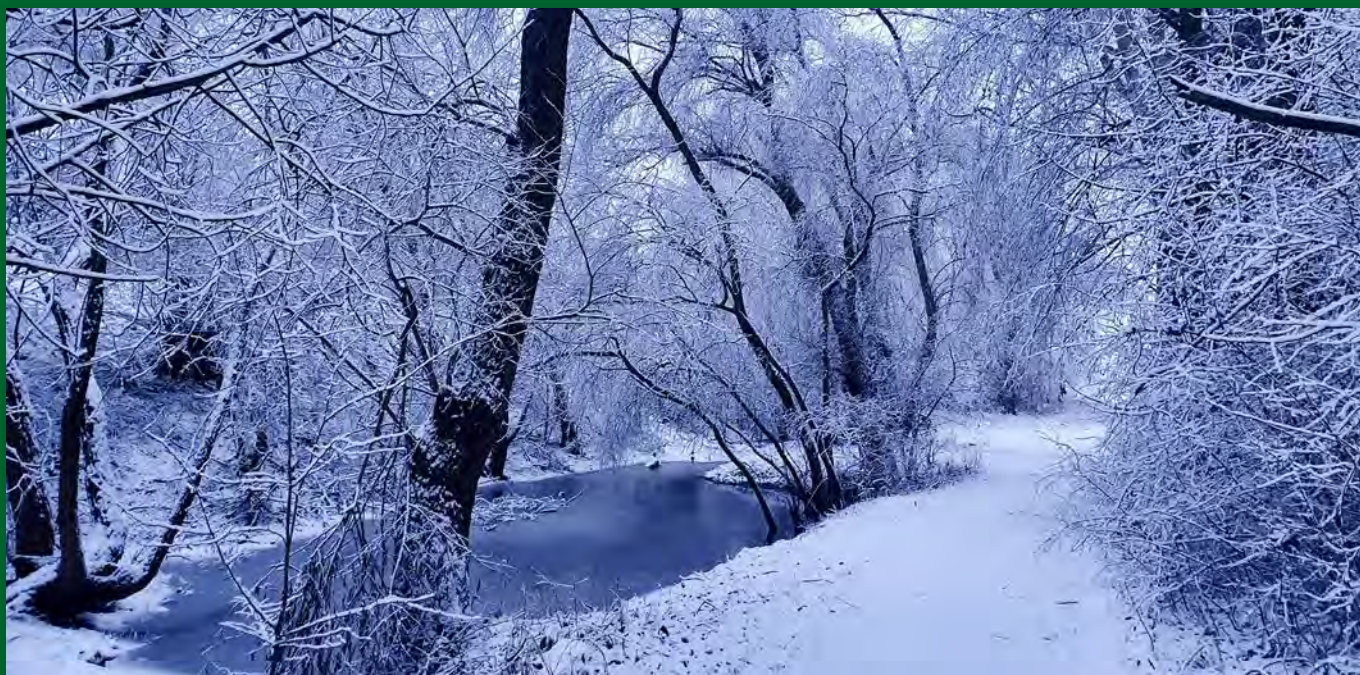
podatelna@vrbatky.cz.

Děkujeme.

Další děti narozené v období 9/2020–8/2021:

Štěpánka Waszková, Vrbátky; Zoe Špičková, Štětovice; Eliška Hendrychová, Vrbátky.

ROZŠIŘUJEME fotografickou soutěž o soutěž výtvarnou!

Fotografickou soutěž vyhlášíme již několik let. Během ní jste nám poslali spoustu krásných fotografií zachycujících různé části našich obcí. Ovšem poslední dobou se nám zdá, že potenciál soutěže je téměř vyčerpán. Letos opravdu nebylo moc z čeho vybírat. Na titulní a zadní stránce jsou proto žánrové fotografie zachycující okamžiky v obcích ovšem mimo soutěž. Proto jsme se rozhodli tuto soutěž upravit a rozšířit. Do nové soutěže můžete na zadané téma zasílat nejen fotografie na známý mail podatelna@vrbatky.cz jako doposud, ale také vytvářet různé kresby, malby, koláže, plastiky či další různá výtvarná díla. Fantazii se meze nekladou. Chceme do soutěže zapojit i děti, školáky nebo jejich rodiče nebo prarodiče. Své výtvary mohou soutěžící donést na obecní úřad do konce listopadu příštího roku. Vyhodnocená díla budou opět odměněna obcí pěknými cenami.

Pro první ročník nové výtvarné soutěže vyhlášíme téma **VÁNOCE**.

Již nyní se těšíme na vaše příspěvky.

Současně otiskujeme fotografii z předání cen autorkám vybraných snímků – a to vítězku paní Janu Zápecovou (lavička v parku), autorku fotografie, která se umístila na druhém místě, paní Irenu Dohnalovou (tajemná Raška) a Lukáše Ručila za fotografii Most u Vrbátek.